

VORMSI ÕORMSÖ

Uus õppeaasta algas

AGE HÄLVIN,

Vormsi LPK direktor

2016/2017 õppeaasta algab Vormsi Lasteaed-Põhikoolis 40 õppijaga (sh 13 lasteaia, 27 koolis, kellest 6 on distantsõpilased), 1. klassi on tulemas 5 õpilast ning ka lõpuklassis on 5 õpilast (neist 2 distantsõpilased), need on ühtlasi ka suurima õpilaste arvuga klassid hetkel meie koolis.

Mida oodata uuel õppeaastal? Eelkõige ehk seda, et iga õpilane tunnetaks, et õppekavasse kirjapandud VLP missioon: «Me loome arengukeskkonda, milles õppija avastab ning arendab oma andeid, saab teadlikuks oma kutsumusest. Me hoolitseme terve, haritud, ennastarendava, iseseisvalt mõtleva ja endasse uskuva, loodus- ja kultuurikeskkonda väärtustava isiksuse kujunemise eest.» tõepoolest temani jõuab.

Lähifookuseks algal õppeaastal oleme seadnud:

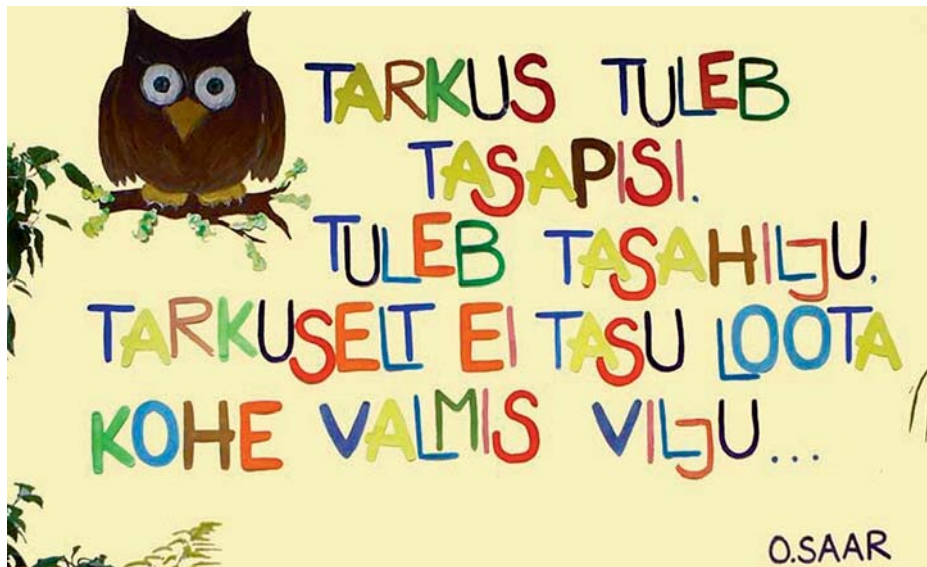
ÕPPEKAVA TÄIUSTAMINE. Jätka me eelmisel õppeaastal alustatud lasteaia ja kooli õppekava ühildamisega, võtame sihiks Vormsi pärandkultuuri, robotika loomise ainekavadesse.

HINDAMINE. Jätka me tööd hindamise selgemaks ja sisulisemaks muutmisega ehk otsime vastust küsimusele, kuidas anda parimal moel edasiviivat tagasisidet.

Ühisprojektid: lasteaed-kool, distantsõppijad-kool, kool - ..., jne, ikka eesmärgiga meie väike, kuid veidi erinevatest huvigruppidest koosnev lasteaed-koolipere rohkem kokku liita.

Kuigi uue õppeaasta ametlik algus on 1. septembril, on meie koolis üks õppeaasta avaktus juba toimunud, 25. augustil alustasime distantsõppijatega pidulikult uut õppeaastat. Sündmus kujunes muusikaliselt mitmekesiseks tänu õpilaste ja nende vanemate etteastetele, toredate mängudega hoidis meeleolu õpetaja Malle.

Distantsõppe koordinaator ning eesti kee-

le õpetaja Kadi tõi oma kõnes esile õppimise võrdluse tennisemänguga: «... Lõppemas on sportlik suvi, mis algas jalgpalliga ning jätkus olümpiamängudega. Sestap laenasin oma tänase kujundi spordi alalt. Kõik te teate tennisemängu. Mängu põhimõte seisneb selles, et mänguplatsil paikneb vastamisi kaks mängijat, kelle ülesanne on juhtida pall teisele poolele. Tõsi - ka sinna jätta, nii et teine pool kinni ei püüaks. Selle külje jätame teadlikult kõrvale. Mängu ilu, tema võlu seisneb hoopis selles, kuidas palli teineteisele saadetakse, kinni püütakse ja tagasi saadetakse. Mängida ei saa ainult söötes, kui teine pool ei vasta. Vastata ei ole võimalik, kui keegi ei ole sööt nud. Ja võrk on vahel!

Õppimine ja õpetamine on mõneti sarnased tennisemänguga. Sarnasus seisneb kahe poole vastastikmõjus: söödus, sööstus, ootus ja valmisolekus.

Mänguplatsil on nähtaval kaks mängijat, kuid mängu ei oleks ilma meeskonnata. Nime tan siin näiteks treenereid, toetajaid. Unustada ei saa kohtunikke. Olümpiamäng on tõsine tegevus, see käib kõrgetele panustele. Õppimi-

ne samuti. Meeles tuleb pidada aga, et mäng tähendab siiski eelkõige lõbu ja naudingut...»

Tennisemängu kujundit õppimise kohta võib ka meie igapäevase õppetöö kohta kasutada, ainult et sel juhul ei mängi võrk nii suurt rolli, pallivahetus lähidistantsilt nõuab aga kohati veelgi kiiremat ja pandlikumat reaktsiooni.

Õpetajad on õppimise, õpetamise, kooli tutvustamisega juba augustis algust teinud, on käidud koolitustel ja soojenduseks õppeaastale viisid kolm meie õpetajat paarisajale Läänemaa õpetajale läbi töötoad hindamise teemal. Meie kooli külastas ka «Õpetajate Lehe» reporter, kes kirjutas siin tehtud intervjuude põhjal tutvustava loo Vormsi koolist.

Ka õpilased on olnud suvel aktiivsed, on osaletud Vormsi suvelaagrites: jalgpallilaagris ja kultuurilaagris. Edukalt on osaletud Läänemaa saalihoki suvelaagris võistlusel, kust toodi koos teiste võistkonnakaaslastega 3. koha karikas.

Uueks õppeaastaks soovin kogu kooliperele pühendumist, innukust, jaksu ja tarkust uute teadmiste ja oskuste omandamisel ning koostegutsemise rõõmu ühiste eesmärkide nimel!

Volikogu ja vallavalitsuse tegemistest

• Volikogu otsustas, et Hosby külla interneti paigaldamiseks tuleb leida vahendid eelarvest, seega kui vallavalitsus leiab eelarvest selleks vajalikud vahendid, siis pole vaja Hosby internetikaabli jaoks eraldi laenu võtta.

• Volikogu kinnitas Läänemaa valdade ühtse jäätmekava kuni aastani 2020. Kuulati ära ülevaade MTÜ Nutikas Vormsi tegevusest ja haridus- ja sotsiaaltöö spetsialist Meeme Veissoni poolt koostatud valla sotsiaalvaldkonna ülevaade ettekanne. Revisjonikomisjoni uueks liikmeks valiti Sven Rammul. Volikogu liikmed Andres Koch, Ove Koska ja Urmas Pau algatasid vallavanem Tanel Viksi umbusaldamise. Teised volikogu liikmed ei toetanud vallavanemale umbusalduse avaldamist ja see kukkus läbi hääletamistulemusega 3 poolt ning 6 vastu.

• Kuna koostamisel on teemaplaneering Vormsi valla maade kasutamise ja ehitustingimuste määramiseks, siis ei toetanud volikogu üksikutele katastriüksustele ehitamise lubamist ja üldplaneeringute muutmise teemaplaneeringute algatamist. Lõpetati Vormsi valla arengudokumentide esimene lugemine, Vormsi valla arengukava tegevuskava ja eelarve strateegia aastateks 2017-2020 on avalikustatud Vormsi valla kodulehel. Haldusreformi teema on endiselt päevakorras, otsuse langetamise aeg tuleb aina lähemale. Volikogu otsustas tellida uuringu Vormsi valla iseseisva vallana jätkamise eelduste hindamiseks.

• Vallavalitsus andis välja projekteerimistingimused Hullo külas Andra elamu ja Norrby külas asuva Sepa elamu juurdeehituse projekteerimiseks ning Rumpo külas Mäe katastriüksusel asuva sauna osaliselt elamuks projekteerimiseks. Anti välja ehitusluba ELA100 valguskaabli mikrotootustiku ehitamiseks ja võeti vastu korraldus Vormsi vallavalitsusele kuuluvatele kinnistutele ELASA sidekaabli paigaldamiseks isikliku kasutusõiguse sõlmimiseks.

• Hajaasustuse programm avanes ka sellel aastal. Programmi tingimused ja taotluste menetlemine ja hindamine on riigi poolt väga täpselt reglementeeritud. Toetust on õigus taotleda juhul kui majapidamises igapäevaselt elatakse. Komisjon vaatas kõik taotlused põhjalikult läbi ja hindas taotlusi vastavalt etteantud hindamise juhendile. Hajaasustuse programmist eraldati Mikk Varblasele 2691 eurot Hullo küla Irjase talu kanalisatsiooni ja biopuhasti paigaldamiseks, Krista Veissonile 4061,80 eurot Söderby küla Peetruse talu kanalisatsioonisüsteemi rajamiseks, Tanel Viksile 1533,91 eurot Sviby küla Meripuju kinnistu kanalisatsioonisüsteemi septiku paigaldamiseks ja Marge Targamaale 3788 eurot Norrby küla Sepa talu väliskanaliseerimiseks.

• Vallavalitsuse poolt väljakuulutatud ettevõtlustoetuste taotlusvooru laekus kokku neli taotlust, millest toetust eraldati kolmele. Vallavalitsus viis läbi projektide hindamise ja kaalus põhjalikult kõiki esitatud taotlusi. Taotluste täpseltamiseks hindamiseks täpsustati hindamise korda. OÜ Vormsi Food sai projekti «Toitlustusteenuse arendamine» elluviimiseks ja gaasigrilli ostmiseks ettevõtlustoetust 1200 eurot, FIE Eidi Leht sai projekti «Metsaveokäru ostmise» elluviimiseks ja metsaveokäru ostmiseks 3900 eurot ja FIE Mangese talu projekti «Suitukala» elluviimiseks ja kalasuitsutusahju ostmiseks 300 eurot. Vallavalitsuse ja toetuse saajate õigused ja kohustused reguleeritakse poolte vahelise lepinguga. Lepingu pikkuseks on vähemalt 18 kuud, et toetuse saaja jõuaks taotluses toodud tingimused ellu viia ja vallavalitsusel oleks lepingu täitmist aega kontrollida.

• Lõppenud on rahvamaja remont ja ümberehitamine, mille tulemusena on meil kõigil ilus, korras, alati soe ja vajaliku helitehnika rahvamaja.

• Veel sellel sügisel on kavas Hullo küla veevarustuse ja kanalisatsiooni süsteemi trasside ehitus ning internetiühenduse projekti käivitamine.

Kultuur ja strateegia - kogukonna kokkulepe

HENRY TIMUSK

Laupäeval, 23. juulil toimus Vormsi valla kultuuri- ja noorsookomisjoni korraldatud avalik arutelu. Püüdsime üheskoos leida ühist tulevikunägemust, kuhu koos liikuma hakata. Et arutelu tulemus tõhusam oleks ja jutt õiges suunas kulgeks palusime appi Jorma Sarve.

Jorma Sarv on Creativity Labi asutaja ja partner. Jorma ekspertvaldkondadeks on strateegiline kavandamine, kultuuri- ja spordipoliitika, kultuuri seosed erinevate valdkondadega, loomemajandus ning kultuurikorraldus. Täna on Jorma Sarv lisaks elnevale veel EV 100. aastapäeva ja EL eesistumise rahvusvahelise programmi juht.

Arutelu ühe tulemusena jõudsime arusaamisele, et edasiliikumiseks peame suutma sõnastada ühise nägemuse Vormsi saare lähemast ja kaugemast tulevikust. Mõistagi jääb sõnastamisest üksi väheks. Eks neid mõtteid ole siin sõnastatud ju nii- ja naasuguseid. Seepärast peamegi kokku leppima ühistes tegevustes, mis meid ühise eesmärgini viib. Millisel kujul need kokkulepped peaksid olema, see on täna veel arutelu küsimus. Selge on ka see, et nii kokkulepe üldisemalt kui ka lähema tuleviku tegevuskava peavad puudutama saarel igapäev.

Kuidas tagada piisav laiapõhjalisus, et tulevane kokkulepe saaks mõistetav võimalikult paljudele vormsilastele? Meenutades

varasemaid sarnaseid koosviibimisi, siis esimene ettepanek ja üleskute on, et leidkem need mõned tunnid ja tulgem kohale, et koos, silmast-silma rääkida ja arutada kuidas võiks elu ühel Eesti väikesaarel toimida.

Kas ja milleks vajame ühist arusaama lähemast ja kaugemast tulevikust? Vastus tundub üsnagi iseenesest mõistetav, selleks, et saaksime toimida kogukonnana. Ei ole oluline, kuidas sellist koos sõnastatud eesmärki nimetada. Oluline on jõuda üksmeelele, mida me tahame koos saavutada. Võib küsida ka veel lihtsamalt, millist Vormsit me lähemas ja kaugemas tulevikus tahame. Keda me saarele ootame elama, keda tahame näha külalistenä? Kõikidele nendele küsimustele saame vastused kui tuleme kokku, räägime omadest ja kuulame teiste mõtteid. Kui sellise mõttevahetamise tulemusena sõnastatakse ühine tulevikunägemus, siis olemegi jõudnud sihile.

Kultuuriruumi strateegia. Selle paljude jaoks lohiseva ja kohati kummastust tekitava sõnapaari taga seisab siiski aastate pikkune soov saavutada kokkulepet ühise tuleviku Vormsi asjus. Kasutan siinkohal võimalust vastata Valvi Sarapuu mõttearendusele maikuu ajalehes. Strateegia osa mainitud sõnapaaris sai selgituse juba maikuu. Kultuuriruumi puhul võtan vabaduse asja omalt poolt selgitada.

Mis on kultuuriruum? Vastamiseks tuleb

seegi sõnapaar kaheks lahutada. Mis on kultuur? Ilma otsimata kultuuri tähendust sõnaraamatutest, tahan hoopis kasutada Mihkel Koppeli vahemärkuse korras tehtud tähelepanekut viimaselt kohtumiselt rahvamajas. Kultuur on elu! Just nii lihtne see ongi! See, kuidas me elame ja oleme, moodustabki kultuuri. Me loome kultuuri igapäevaselt omal moel kogu aeg juurde. Meie kõik!

Sõnapaari teine pool, ruum, on keskkond, kus me tegutseme. Ruum võib olla nii aineiline, meie igapäevane elukeskkond kui ka vaimne, meie mõttemaailm. Kokkuleppimise teebki keeruliseks just see viimane. Vormsi ja vormsilased on üks parasjagu kirev seltskond, kellel kõigil omad ootused ja lootused. Et nüüd kõik koos milleski kokku leppida, on meil tarvis alustuseks koos mõelda ja arutleda, rääkida ja kuulata. Ehk peaksime rääkima hoopiski kogukondlikult kokkuleppest, harjumusest koos käia ja asju ühiselt otsustada.

Täna vajame ühist otsustusvõimet rohkem kui kunagi varem, sest seisame riikliku haldusreformi künnisel. Milliseks kujuneb saare seis peale haldusreformi, see ei olegi hetkel nii oluline kui see, et me oleme suutnud omavahel asjadest selgelt ja keerutamata rääkida. Kui meil on ühine teadmine, kus on Vormsi saar aastal 2020, siis on meil kindel siht mida mõõda eesmärgile liikuda osavallana kui ka iseseisva vallana.

Meenutused Vormsilt. Olavipäeval 2016

No, mis see siis oli –
nägin und või juhtus see ilmsi?
Vast ulmemõtete voli,
või hoopis vaatasin võrratut filmi?

Seisan laevas – kaptenisillal!
Ümber sõbrad ja muhelev meri.
Kuis sattusin siia ja millal?
On 's mängus siin Kellegi käsi?

Nüüd aga juba purjetan ruupaga
mööda Aakre – ei, hoopis Saja Aakri Metsa
ja vapralt ümisen koos Winnie Puhhiga,
Öökull vahis - lendas teine masti otsa.

«Näen maad!» - «Näen maad!» - «Näen maad!!!»
Kuis röömust lendab nüüd me paat!
Vaid Notsu muutub tõsiseks ja lausub:
«Kui seal on samasugused, ... on sead,
kus hulle on hulga ja kasvanud tõbiste read,
siis mina teps mitte ei kipuks sinna,
vaid tahan hoopis koju minna!»

Mina aga kipun - kohe jooksuga lähen,
metsast välja, ikka-ikka mere poole!
Saatku mind taevas ja targad tähed,
et panna punkt ühele lõputa kaunile loole.

Kas tõesti see ongi see oma saar,
mida otsinud kaua?

See juba seitsmes -
kuid ikkagi veel aina edasi sõuan!
On ammust teada ju,
et kaunimad aastad meil alati ees,
Vanus siin ei loe -
kõik läheb just nõnda, kuis mõtled ja teed!

Vormsi ehk Ormsö – mere kingitud maa,
kus ennevanasti laius kolm üksikut saart.
Nende vahel siis sõitsid seal paadid,
pardal vaadid ja mõnusad habemes taadid.

Tuli Orm ja tulid mitmed kauged rahvad,
viikingid ning teised ilmatuma vaprad.
Tuldi siit ja tuldi sealt, keskpõrandale kokku,
seal mängis talharpa ja löödi kindlasti ka lokku.
Siis aga maabusid Stackelbergid
ning parun ostis saare ja ta rahva.
Plaksus piits ja ohjad karmilt peos –
nõnda vabadus aetigi kahva,
et nurinad lõppeksid eos.

See polnud kaugeltki veel kõik-
ka idakaarest tulvas külalisi juurde.
Nii pagana punaseks värvus see saar -
veelgi «vabamaks» said meri ja maa.

Neil rannarootslaste iidsetel, pühadel aladel,
kust kulgemas tuhandete lindude rännuteed,
on ajal ikka olnud muutlik meel.
Nõnda jäid sumbkülad tulnukaile jalgu
ja elu see kiskus tondilosside poole kaldu.

Veelgi kindlamalt kaljust seisab Vabadussammas,
tema peale pole hakand ei kellegi hammas.
Rukkirääk laulab ja vohavad kadakad,
vaprad on männid, uhkelt plingivad majakad.

Ka kool ja kirik on ajaproovile pidanud vastu,
et rahvas saaks saarel vapralt edasi astu.
Näha kaugele ette ning vaadata aegade taha,
ja veelgi kindlamalt juurduda, toetuda maha.

Mida kõike on näinud ja kogend
Püha Olavi hoitud ja kaitstud kirik.
Kümned põlved on tulnud või pagend,
neist sadadest jäänud on rõngasristid.

Ikka endistviisi noored Juhandid,
Andersid ja Hansud,
Mariad, Katarinad, Agnetad ja nii
edasi ja nii edasi,
kindlas järjekorra -
reas kui 's kunagisti ammu,
või uutmoodi -
läbisegi Hullo poole seavad sammu:

Hosbyst, Dibyst, Norbyst,
Borbyst ja Rälbyst,

Svibyst, Saxbyst, Förbyst, Tompost ja Rumpost.
Nõnda kaua kuni tuksub kool ja voolab
«Vormsi Veri»
nopib rahvas ikka edasi
Hans Pöhl 'i ja Sarv 'e tarkuseteri.

Sviby ja Saxby – kagus ja loes,
üks võtab vastu, teine energiaga laeb.
Sadam ja majakas – ilma teieta teps mitte ei saa,
tulles või minnes, teid vajan ka ma.

Sviby külas, Pearsi talus
paradiis on jätnud jälgi.
Kodus omas inimene kõike talus,
mesilinnuna ta täitis kargi.

Siin mõtteis rullub lahti imevaip
ja meetritest nii saavad aastasajad.
Kui keerad nuppu, hakkab tööle taip,
ja tagastuvad kõik need kauged ajad.
Saxby majakas ja kivikliburand.
Kõnnin ürgse paeserva peal!
See Suure Looduse imede-land
teps mitte kunagi ... ei unune eal!

Nagu elektrimobiil lülitan võrku ma end,
laen akut ... varsti ootamas ees uus lend.
Naudin kõike siin, Eesti rikkaima koha peal -
imedemaailma äärekese peal, just nimelt seal!

Ronin torni ja jäädvustan võrratud hetked
kõigi oma meeltega, mis kaasa mul antud.
Tundub tõega, et see paik on maailma parim
näha päikeseloojangut ja lõpetada retked.

Oo, milliseid vigureid viskab me aeg,
vahel saatjateks nutt, vahel naer.
Igal mehel on nimi, mõnel koguni kaks,
kas püsib kaua, või kaob nagu naks?

Elas saarel kord mees nimega Gustav,
kelle poeg sai omale nime uhke - Karl Ustav.
Aeg tegi jõnksu ja Gustavist sai Konstantin,
poja aga jäi ilma nii Karlit kui Ustavist
ja sai uueks nime - kehva ja kidura - Kirill

Päris hulga vett voolas vahepeal merre,
kuni pikapeale, lõppude-lõppuks selgus
mis aimest on tehtud see andekas poiss -
ta on maailmamees ja saagu ta nimeks Cirillus.
Nõnda raiutigi mees igaveseks muusikuteperre.

Kritseldaks veel päris pikalt edasi -
nii palju jäi meelde ja tahaks Sul öelda.
Aga aeg sai otsa ja kiri tuleb teele panna.
Nimelt - on Olavipäev - Vormsil eriti tähtis!

/ Leht mainib, et tänasest alates tulevad isegi tähed
taevasse! /

Toivo! Olgu see üks ilusamaid päevi üldse!
Tuhat tänu Sulle ikka veel ja veel, et leidsid selle aja,
mida meil nii väga oli vaja!
Tänud kõigile, kes aitasid ja kaasa laulsid: Reedale,
Koidulale, Matile, Jonnele kaasaga, omakülapoisile -
kaptan Kaarelile jne, jne!

Eduard ja Tõrva meesansambel
29. juulil, 2016

Tõrva Meesansambel talumuuseumi hoovis
Pilt erakogust

Kohvikuterrass. Autor: Toomas Sarv

Metsavahi talu tegemised

TOOMAS SARV

28.-31. augustini toimusid Metsavahi talus Suu-remõisas Autentico (www.coloratum.ee) kriidivärvimise töötoad, mille raames oli avatud ka Metsavahi aiakohvik. Juhtus aga nii, et kriidivärvimise töötoad läksid sujuvalt üle kodukohviku pidamiseks. Töötubades saab jätkuvalt osaleda Tallinnas Coloratumis salongis.

Külastajaid leidis nii Soomest, Rootsist, Austriast, Eestist ning loomulikult ka Vormsilt. Nii mõnigi tuli uuesti tagasi, et ikka kogu menüü saaks ära proovida. Erilisteks lemmikuteks osutusid koduõlu, sportipirukas ning kodune toasca kook.

Kohtumiseni järgmisel suvel!

Menüü

Tublid talgulised. Autor: Elle Palmpuu

ELFi loodustalgud Vormsil

ELLE PALMPUU

Eestimaa Loodusefond (ELF) on korraldanud loodustalguid juba 25 aastat, alates 2011. aastast on igaaastast toimunud talgupäevad ka Vormsil.

Kohtun talgulistega Rumpo poolsaare tipul, töö on täies hoos: tassitakse kokku mahavõetud kadakaid, armu ei anta isegi väikestele männihakatistele, samas otsitakse ikka seda haruldast samblikku, mille kaitseks eelkõige neid töid tehakse. Kadakas hävitab harilikku tundra-samblikku (*Flavocetraria cucullata*), mida on Eestis leitud vaid Vormsi saarelt Rumpo poolsaare rannavallidelt, kus on levila lõunapiir.

Harilik tundrasamblik on oma põhilevilas väga tavaline liik, kuid meil on ta looduskaitse all (I kaitsekategooria) ja kuulub Eesti punase raamatu (2008) äärmiselt ohustatud liikide kategooriasse. Kuna see samblik kasvab piiratud alal, ohustab teda kasvupaiga kinnikasvamise või tallamine.

Talguliste hulgas on väga erinevaid inimesi - nii linnast kui maalt, noori ja vanemaid, erinevate elukutsetega ja erialadelt. Infolisti kaudu saadetakse talguteade välja ja sageli peab koheselt registreeruma, sest

tung on suur. Ettevõtmist toetab KIK ja RMK, kuid talguline peab ise ka vastavalt võimalustele 15-25 eurot tasuma. On palju vanu tulla-vaide, kes aastaid käinud, aga lisandub ikka uusi osalejaid, välismaalastele avaldab selline ettevõtmise tohutut muljet. Eesti viib loodustalgu kultuuri teistesse maadesse ja ring aina laieneb. Talgulistele meeldib avastada Eestimaad, teha jõukohast tööd, saada uusi sõpru, tunda end osakesena kohalikust elust – mitu head asja on pundis koos. Alati toimuvad ringsõidud kohaliku kultuuri ja vaatamisväärsustega tutvumiseks, meeolukad saunaõhtud ja vestlused. See on töö ja puhkus koos!

Oli tore kohtumine röömsate tegusate inimestega, kes nautisid merd, päikest ja saare kaunist loodust. Kuid vastutuules rattaga koju sõites kripeldas hinges, miks me ise ei korista ära vanu lagunenuid karjaaedu, seda ei peaks ju tegema kaugelt tulnud talgulised. Suur tänu teile, kes tegite saare ühe turistide lemmikpaiga hulga kaunimaks. Aitäh talgujuht Katrinile, kes jagas muljeid!

Artikli valmisel kasutatud ELF talgute kodulehte <http://talgud.ee/> talgud/ ja interneti lehekülge http://entsyklopeedia.ee/artikkel/harilik_tundrasamblik

Elu Vormsil hiidlaste pilgu läbi

Augustikuu viimastel päevadel külastasime Hiiu vallavalitsuse töötajatega Vormsi valda. Kaks päeva olid täis põnevaid kohtumisi, huvitavaid vestlusi ja ehedaid emotsioone. Ratastega mööda saart sõites saime osa kaunist loodusest, silma jäi mitu nutikat lahendust kohaliku elu korraldamisel, saime tunda hoolivat suhtumist nii kohalikesse kui saare külastajatesse ning kuulsime tulevastest arendusobjektidest.

Nutikad lahendused

Elu väikesaarel on ühest küljest eksootiline, kuid samas väljakutseid pakkuv. Vormsi vallavalitsuse kinnitustel on saarele registreeritud ca 430 elanikku, kuid püsivalt resideerub Vormsil ca 180 inimest. «Võrreldes Hiiu vallaga on maksu- maksajaid Vormsil pea kümme korda vähem, kuid valla aastaelarve on viiendik Hiiumaa suurima omavalitsuse eelarvest. Osaliselt on siin regionaalpoliitilist toetust, kuid suuresti räägib see targast kohaliku elu juhtimisest,» usub Hiiu vallavanema nõunik Margit Kagadze.

Hiiu vallavalitsuse keskkonnaspetsialist Kadri Randmaa on üks paljust, kes toob positiivsena välja avalike hoonete, turismiobjektide ja teede korrashoiu ning hästi korraldatud jäätmeajanduse. Igal majapidamisel on kindel summa, mida peab maksma ja omavalitsus korraldab jäätmeveo kodu lähedal asuvast prügimajast. Kord aastas kogutakse ringsõidul kokku suuremad jäätmed. Saarel asuvas jäätmejaamas pressitakse kogutud jäätmed kokku ning viiakse edasi mandrile. Hindade erisused on nii püsielanikele kui ettevõtjatele. «Prügimajad olid väga korralikud ja puhtad. Mitte kuskil ei märganud sodi maantee ääres maas,» meenutas Randmaa.

Hoolivus ja turvalisus

Kustumatu mälestuse jättis meile oma hooliva suhtumise ja indiviidikeskse lähenemisega Vormsi Lasteaed-Põhikool, kus on kokku ligi 40 last. Fakt, et esimesse klassi läheb sel aastal koguni viis särasilmset noort, on märk sellest, et Vormsi (õppe)keskkond on üheks magnetiks, mis väikesaarele tõmbab. Lisaks hubasele ja kompaktsale koolimajale ning rõõmsameelsetele pedagoogidele, iseloomustab Vormsi kooli distantsõppe võimalus, millest rääkis meile uhkusega ka koolidirektor Age Hälvin.

Distantsõppe puhul toimub õppeprotsess elektroonsel teel, kasutades erinevaid e-õppekeskkondi. Kohapeal käib õpilane harvem ja seda sageli koos vanemaga. «Tavapärastest teistsuguse õppe võimaldamine näitab kooli innovaatilisust ja annab koolile kindlustunnet jääda püsima ka tulevikus,» usub Kagadze, kes koostas hiljuti Hiiu valla põhihariduse tulevikku puudutava arengukava ning avalikel aruteludel oli samuti üheks teemaks põhikoolide jätkusuutlikkus saarel.

Hiiu vallavalitsuse rahandusosakonna juhataja Inge Elissaarele meeldis kooli lähenemine lastesse, kus õpetaja ongi ÕPETAJA, mitte ainult tunniandja. «Läbimõeldud, planeeritud ja kohalikele inimesele suunatud tegevused. Hooliv suhtumine ja soe tunne,» meenutas Elissaar Vormsil kogetut.

Kohtumisel Vormsi vallavalikogus esimehe Ivo Sarapuu ja vallasekretäri Eidi Lehtiga räägiti mitmest punktist, kuidas vald omalt poolt toetab nii noori kui eakaid. Näiteks kingitakse igale Vormsi kooli õpilasele sülearvuti ja toetatakse huviringides käimist üle mere. Laevasõit mandrile ja saaresisene bussisõit on tasuta nii õpilastele kui pensionäridele. Lisaks saavad eemal

õppivad noored igakuist rahalist toetust, mis võimaldab sagedamini kodus käia. Oma saare kultuuripärandit aita- vad edasi kanda rahvariided, mis iga tüdruk õpingute jooksul Vormsi koolis valmistab ja lõpuks need endale kingituseks saab jätta.

Lisaks hoolivale suhtumisele iseloomustab Vormsit turvalisus ja sellest jootuv mõtteviis. Mandriinimese pidavat ära tundma selle järgi, et ta paneb auto juba praami peal lukku, kuid kohalikele on selline käitumine võõras. Lisaks nõ naabrivalvele lisab saarele turvalisust vastvalminud uhke päästehoone, kus meid tervitas Kaido Valm. Tema sõnul ei ole viimastel aastatel suuri tulekahjusid toimunud, kuid päästehoones on kõik vajalik olemas. Saarele omaselt tegelevad inimesed mitme asjaga. Nii ka Kaido Valm, kes lisaks päästehoones töötamisele kuulub ka vabatahtlike merepäästjate hulka ja kes saatis tervitusi Hiiumaa vabatahtlikele merepäästjatele, kellega on koos õppustel olnud.

Soov tulla tagasi

«Suur tänu Vormsi vallavanemale Tanel Viksile, kes oli lahkelt nõus meid saarel vastu võtma ning leppis kokku kõik kohtumised. Täname vallavalikoguse esimeest, vallavalitsuse töötajaid ja kõiki teisi, kellega meil oli au kohtuda ning kuulda Vormsi elu-olust,» tänas naabersaare rahvast Hiiu vallavanem Reili Rand. Vestlustest saime põhjaliku ülevaate, kuidas asjad väikesaarel toimivad, mis teeb rõõmu, millised on murekohad ja kuidas on valupunkte lahendatud. Nii mõnigi esmakordselt Vormsit külastanud hiidlane soovib kindlasti veel tagasi tulla.

Hiiu vallavalitsuse sotsiaalhoolekande peaspetsialist Kairi Priit soovib kindlasti koos perega Vormsile tagasi minna, et ka neile seda armsat naabersaart tutvustada ning et seal avastada veel kohti, mida sel korral näha ei jõudnud. «Vormsi on väga armas väike saar, mis oma erilise auraga on paljusid võlunud ja endaga sidunud, sh mitmeid hiidlast,» meenutas Priit.

«Emana mulle meeldis väga, kuidas hoolitakse lastest - huviringides käimine, kooli lõpetamine, ühistransport. Kui ma Hiiumaal enam millegipärast elada ei tahaks, siis see on koht, kuhu ma lähaksin kindla peale elama. Olen siiani veel selle saarekese lummuses,» tunnistas Liana Väino, kes tegeleb Hiiu vallavalitsuses maa küsimustega.

Küsimusele, kuidas vallavalitsus töötajaid motiveerib, meenus Vormsi vallasekretärile esimesena ühised väljasõidud. Ka Hiiu vallavalitsuse majandusosakonna juhataja Liili Elleri sõnul peaksid taolised väljasõidud toimuma regulaarselt, et töötajaid motiveerida nii vaimselt kui ka füüsiliselt. Nüüd ootamegi teid vastuvisiidile.

Tere tulemast Hiiumaale!

Hiidlaste õppekäigu muljed pani kirja Margit Kagadze, Hiiu vallavanema nõunik

Autor: Artemi Smirnov

Perepilt koduhoovis. Autor: Malle Hokkonen

Ege ja Gert: esimene tuli jäägu tulemata. Siis ei tule järgmisi kah!

MALLE HOKKONEN

Kummaline ja salapärase pilt ilmutab Kersleti külast läbisõites: hiiglasuure farmihoone väravas, mida paljud mäletavad uhke ja tulutoova lambalaudana, laiutab armas lilleklumbike, muru pügatud, teadetetahvel, kiviaia rida. Eemal maja seina ääres lillerida... Just see hoonekompleks on ideaalseks koduks talule, kes kandideeris Aasta talu tiitlile, Kanarbiku talu. Siin realiseerivad oma jõulist optimismi ema Ege, isa Gert, lapsed Erki, Gertlin, Egelin ja veel ema tissi otas uinuv Kätilin.

Värvaval tervitab mind rahumeelne suur kutsa (usun, et ta on hommisõõgi saanud!), ajab oma nina mulle külge ja tunnistab lubatud külaliseks, liputab saba, võtab tunnustavalt minu pai vastu, rahumeelselt lubab mul suunduda elumaja poole.

Toa poole sammudes märkan õues rõõmsalt säutsuvaid tibusid puuris, kellede sekka on pardipojukesedki pistetud. Kogu tibukeste kamp on inkubaatorist ja nemad on usaldatud truu koera hoolde: et kassid ligi ei tule! Kassid ei mõista tibukestega nalja, koer aga hoiab oma pere linnupojuke.

Suur mugav avatud pereköök räägib mugavusest - läbimõeldud ja korraldatud, perele vajalikud kodumasinad omal kohal. Perepoeg Erki lõpetab hommikusöögi ja serveerib ontlikult kohvi. Perenaine Ege hoiab ülevoolava südamlikkusega süles kuuvanust tütrekest, pereisa Gert tuleb kööki tsipa hiljem, teeb pisitütrele õrna tundeilise musikese, emmele kütkestava kalli ja meie jutukraanidest voolab jutt.

Ege on läbinisti Vormsi saare tüdruk, tema juured tärnanud Vormsilt: vanavanemad ja vanemad vormsilased. Koolitee algas Vormsist, jätkus Noarootsis, tudeerinud Pärnu kolledžis. Töötanud Vormsil sotsiaaltöötajana ja nüüd saanud temast hoolimata talupidamise raskustest ja elu kitsaskohtadest talupidajanna. Ege ei nooli kõrget positsiooni ning teab, et kerge käelligutusega ei saavuta elus miskit.

Gerti vanemad pärit Noarootsist ja Abjast. Elujooksul on Gert erinevaid võimalusi haaranud ja teostanud end Helme Kutsekoolis, Lõuna-Eestis traktoristina, töötanud saekaatri tavatöölise juhini-meistrina välja,

viinud ellu mitmeid väärtuslikke projekte, loonud uusi ettevõtmisi ja toetanud sõpru.

Ege gümnaasiumi õpingute ajal võtsid armunooled Gerti poole lennata. Gert mainib, et kõlistas mõneti oma tütarlapsel, Egele, äratussignaal: Gert mõndagi aastaid vanem! Ege arvas vastupidist - just sellises vanuses härrad oskavad-teavad ja mõistavad naise ning pere üheskäiguga tarkusi, oskavad hoida võlukiirgust. Gerti vanematele olnud tutvustatu neiu vägagi meeltemööda: saare tüdruk - õige tüdruk, tugev tüdruk ja elutundja, kes kindlasti suudab mõistusega lahendada ette tulevaid probleeme. Nõnda oskuslikus veenmiskunsti tundmises, õhk-õrnas armastuses ja üksteisemõistmises kulgeb tänini. Kuristikuservale veeremata.

Gertile meeldinud Vormsi otse ja hoobilt. Esimestelt käikudelt saarele ei tihanud ta sugugi rõõmsal meelel ära minna: kiskus tagasi saare turvalisus, rahumeelsus, kaitsitud elukeskkond. Mõte linnaelu mürgituse eest põgeneda Vormsile oli unistuseks ja hakkasidki mitmed ideed koheselt peas keerlema, küpses tegevusplaan.

Esialdas pere lühikest aega Pärnumaal. Hiljem Vormsil Ege vanematega ühel hoovil: püüti-müüdi kala, Gert tegi abitööd. Noored, kel juba kurg külas käinud, soovisid omaette olemist, õhku ja privaatsust. Olles veel otsingute teel, rajas pere firma, ostis traktori ja sellega alustas Gert tööd. Millise mõttega vaatab poeg Erki vanemate tegevust? Uhkusega! Tuleb koheselt siiras vastus. Lubab jätkata. Mõistagi arvab Erki kooliharidust ja teadmisi juurde omandada, elujätku pruudi-küsimus vajab lahendamist. Küll tulevad lapsedki - kuhu nemadki jäävad (tuntud sänikaela ütlemine). Ja Kersleti küla elab!

Gertlin on huvitatud kanadest, tema sooviks on kanakasvatuse saladusi tundmaõppida.

Egelin alustab kooliteed ja tunnistab väikese lasteaed-kooli mõnust.

Lapsed on peretoimetuste ja loomakasvatuse juures alati ja üldse mitte orjalikult teenimas, ikka oma soovi ja huviga, õppimise ja kogemusehuviga. Pererahvas lausub, et sundida pole vajadust, neid tuleb tegevuste külge kõita. Loomade eest hoolitsemine on hullupööra huvitav, siin ei ole kunagi igav ega tüütu: eluterve õhkkond, ala-

ti erinev. Sageli naljakaski. Erkist on abi mehemoodi ja mis peamine - teda ei tule tööle sundida.

Nüüd on Gertil aega traktoriroolis lakkamatult mõtteid leida, ideid koondada, et potentsiaalsed võimed ja kogemused reaalsesse ellu rakendada parima elukvaliteedi nimel.

Talus on pidamisel herefordveised, imelised lavender-aracuana ja kuldbrama liiki kanad, mini-lambad, küülikud, hobused, ponid, pardid. Ilma ühegi kahtlusevarjundita saab öelda, et siin igav ei ole kellelgi.

Küsimusele, kas lastel pole tülikas minutipealt varahommikul bussisile töötada ja öhtul taaskord olla bussis sõltuv, ütlevad vanemad tuhanded tänud meie sohver Arvole, kelle hooliv ja tähelepanelik suhtumine ei jäta kunagi lapsi (kõiki teisigi inimesi) kusaigile ripakile. Meelsasti rõõmustavad lapsed peale kooli/lasteaeda vanavanemaid Hullos.

On elus ka midagi suisa ebaõnne kogetud? Ege naerab ja vaguralt ütleb, et riskis küüslaugukasvatust rajada - ei õnnestunud käimalükata. Tühitahi! Ei häälestanud Ege end tookord ebaedule, pigem pöördus õnnelikele otsima ja tunnistab hetkel, et elu vaheldus ei lase väsida ega paigal seista.

Märkan, et pere on tõesti ühiselt loomakasvatuses teadjad, nad räägivad mulle õhinaga lõpmatult palju veiste hingeelust, nendega tööpõhimõtete rajamisest, tasakaalukusest loomadega tegelemisel, geneetikast ja selektsioonist. Muret teeb heinavarumine, ei ole kvaliteetset sööta vajalikul hulgal, metssead pööravad külvid pahupidi, niiskus häirib kuiva heina varumist.

Kogu meeldiva töö tulemusena ei suuda Kanarbiku-pere öelda, et kõik see on taevaannetus. Nemad on põlumajanduse seemne mulda pannud, lootuses, et nooremad tõesti hoiavad ja jätkavad talupidamist. Arvata, et raha tuleb rahulikult ja siledalt, et võiks suisa tiritammi lüüa, on ekslik. Tüüpilised laenud, närvipinged ja ettevaatlikkus, kontrastsed kõikumised on igapäeva elu osaks. Oma eelarve kaalu saavad nad balanssi analüüsid, arutledes, lisavad analüüsile omalt poolt armastust ja mõistmist - ongi vikerkaar taevaalaotuses. Usk paremasse tulevikku on neil hinges.

Soovin Ege-Gerti perele rahulikku ja mõistlikku meelt!

Vormsi kultuuriuurijad

JANA KOKK

16.-21. juulini tegutsesid Svibys Vormsi Talumuuseumis noored teadurid - kultuuriuurijad. Kultuurilaagrisse saabujaid juhatsid viidad uudsesse laagripaika, mis sel korral asus Vormsi Jahiseltsi territooriumil Jahimaja juures, kuhu hakkas keskpäeval kerkima kultuuriuurijate laagriküla. Kokku moodustus neli küla, mis vastavalt ilmakaarele said endale vormsirootsikeelse nime: Norrby, Söderby, Österby ja Wästerby.

Esimeseks ülesandeks oli külaelu korraldamine ja reeglite paikapane, et igapäevane praktiline elu sujaks. Tuli hakkama saada ilma mugavusteta, proovides omal nahal lihtsat elu, umbes nii nagu rannarootslaste ajal – vett toodi kaevust, ihuhädasid kergendati välikäimlas, igapäevaeluks vajalikku valmistati ise. Nagu omaaegne küla-kogukond, nii pidi ka laagrikogukond kokku hoidma, üksteisega arvestama, austama oma ümbrust ja kaaskondlasi.

Kui külad moodustatud, asuti Kristina Rajando juhendamisel endale vormsi peremärkide eeskujul isiklikku

Küll see käsikivi on ikka raske!

(meistri)märki kujundama, mis jõudis lõpuks laagrilipule oma küla värvilisele alale. Ristimisreemoonial heisatud laagrilipp paistis neil päevil küllap kõigile saarele tulijatele kaugelt silma.

Esmaspäeval ehk toidupäeval liitusid laagrilistega ka sõbrad Ruhnust ning koos võeti ette tee Vormsi Talumuuseumisse. Muuseumis ootasid ees kogenud eksperdid - Henry Timuskiga hakati harjutama käsikivil jahvatamist, Ants Varblane oli valmis näitama värske kala töötlemist ning Kaia Oper leivataigna segamist ja sötkumist, millest hiljem vormitud täisterakakukeseid juba ahju küpsema panna.

Otse laagrikülas lõkketulel õhtusöögiks valminud uhhaa (enda roogitud ahvenatest) maitset paremini kui ükski teine kalasupp ning supi söömise ajaks jõudsid kohale ka värsked ahjusoojad leivakesed. Mm, kui hea!

Teisipäeval asuti käsitööd tegema juba tuttavate juhendajate käe all. Eelmisel päeval jahvatatud jahu tarvis oli vaja kotikesed õmmelda ja et iga omanik oma jahukotikese ära tunneks, selleks tuli äsjaloodud isiklik meistri-märk jäädvustada, st tikkida vastavale sildikesele.

Tuleb tunnustada, et käsitööekspert Kristina noortele uurijatele «armu» ei andnud, sest niidi ja nõelaga pusimine oli kohati päris piinarikas. Kala- ja õngeasjatundja Antsuga meisterdati õnge, et oleks ka edaspidi võimalus kala püüda ning õpitud oskusi praktiseerida. Kunstnik-meister Henryga võeti ette aga sootuks erilise mängu, viikingi kurni ehk Kubba meisterdamine.

Õhtupoole ootas ees tõsine matkatee Svibyst Rumposse, noota vedama. Matkarada kulges kohati läbi tiheda roostiku ning tuli ületada ebakindlaid purdeid, kuid sel katsumusterohkel

teel õnnestus kosutuseks suhu pista ka mõni mustikas või vaarikas.

Rumposse jõudes oli kohe võimalus merre jahutama minna ja kel huvi, ka noota vedama. Õhtusööki söödi samas kadakate vahel, kus värske keedetud kartul ja kohalikust metsast korjatud kukeseentest valminud kaste maitset taas oivaliselt.

Toimekate noorteadlaste jalavaeva aitasid vähendada abivalmis lapsevanemad, kes transportisid väsinud matkalisel õnnelikult jälle laagrikülla. Selle päevaga «hädad» veel ei lõppenud - keset ööd selgus, et kadunud on kõik pesukausid ja ühe noormehe telk. Unised, kuid piisavalt terased reageerijad leidsid mõningase otsimise järel üles vajalikud pesukausid ja ka kadunud telgi omanik sattus õigesse kohta «tuulest viidud» telgi juurde. Öörahu võis jätkuda.

Kolmapäeva hommikul vändati jalgratastel Hullole kiigeplatsile pidulikuks laagriõhtuks rannarootsi laule ja tantse harjutama. Alustati Vormsi lugudega, lauluga polnud häda, aga tantuga... Et õpitavad lood pärinesid Österblomi-eelsest ajast, siis see tähendas seda, et meestel oli veel lubatud tantsida naistega. Tundlikus eas laagrilised oleksid ilmselgelt eelistanud pigem nn Österblomi aega, mil igasugune tants (eriti kontaktis vastassugupoolega) oli keelatud.

Age Kõiveeri, Annika Adamsi ning Kristi Treimani juhendamisel originaalkeeles omandatud laulud ja «hirmutavad» tantsuvõtted said väga hästi selgeks, vaatamata mossis nägudele ja rasketele hingeliste üleelamistele.

Õhtul kella seitsmest kogunes laagriseltskond Hullo parkla juurde, et liikuda rongkäiguga rahvamaja pidulikule koosviibimisele, kuhu olid kutsutud nii lapsevanemad kui ka kõik

Vahvate peremärkidega laagrilipp koos laagri korraldajate Kairi, Kristina ja Janaga. Pildid erakogust

laagri toetajad. Õhtu juht Oliver süstis kõigisse mõnusat ja positiivset energiat ning pani noored külanemad vabalt, samas humoorikalt esinema ning olulisemaid laagrimuljeid ja teadusuuringuid kohaletulnutega jagama.

Sama nauditavad olid ka päeval õpitud ühislaulud ja -tantsud. Hea sõnaga peeti meele nii korraldajaid kui ka rahastajaid-toetajaid ning muidugi toredaid ja osavõtlikke lapsevanemaid.

Neljapäev ehk spordipäev jõudis kätte liiga ruttu, just jõuti sõbruneda ja kokku kasvada. Peale hommikust rivistust anti vanutatud laagrilistele üle kultuuriuurija järelvalveametniku multifunktsionaalne osakusetunnistus. Enne sportlike soorituste algust saadeti koduteele vahvad ja omaseks saanud Ruhnu noored õpetaja Kristiga.

Spordipäeva peaideoloog Tanel Viks pani neljased noorteadlaste grupid proovile nii ajugümnaastikas kui ka merel (kummi)paadiga õige kursu hoidmisel. Tuli läbida neli etappi: süüdata lõke, mis võimalikult kiiresti põletaks läbi kilelinde; arvata ära kompimise teel kotis olevad esemed; jätta meelde paras hulk vormsirootsi sõnu ja nende tähendusi ning juhtida paat punktist A punkti B ja tagasi. Teine vahetus proo-

vis samal ajal osavust viikingi kurnis, mida kureeris Henry Timusk.

Võistluse lõppedes saabus oodatud üllatus, rõõmu- ja lustiallikas ehk veesein, mis pani kilkama nii vanad kui noored lustijad - tore lõpp, meeleolukale ja harivale laagrile.

Suur tänu kõigile, kes laagri toimimisele ja õnnestumisele panuse andsid - MTÜ Vormsi Selts, Eestirootslaste Kultuuriomavalitsus, Vormsi Lasteaed-Põhikool, Vormsi Vallavalitsus, MTÜ Vormsi Kodukandi Ühing, MTÜ Vormsi Jahiselts, Vormsi Päästekomando, Tagmari Kasutatud Riiete Pood, Marju Tamm, Oliver ja Kaili ning kohaliku maheda toorainega varustajatele (Ants Varblane, Algor Streng, Eha Salus, Tanel Viks, Alla Lääts). Suur tänu kokk Allale, kes sööklas valminud maitstva toidu ja värske joogivee ka laagripaika toimetas ning lahketele ja hoolivate emadele-isadele, kes aitasid kui/kus vaja. Vaid head sõnad tegusatele, rõõmsatele ja energias pakatavatele kaaskolleegidele-kasvatajatele Annikale, Kairile ja Kaiale!

Jäägu need päikeselised ja rõõmu täis tegusad kultuurist kantud päevad veel kauaks meelde, nii olijatele, tegijatele kui toetajatele!

Caspar Austa võitis Fixus Sport Marimetsa Kapp Paf Vormsi V rattamaratoni

PEETER LUSMÄGI
ANDRES ANDI SARV

30. juulil jätkus Lääne Eesti maastikurattasari Fixus Sport Marimetsa Kapp Paf Vormsi V rattamaratoni. Võistluse avas volikogu esimees Ivo Sarapuu.

Vormsil toimunud sarja neljandal võistlusel osales 370 ratturit. Pikal, 45,5 km pikkusel, põhisõidul osales 178 ratturit. Lühemal 25,5 km pikkusel distantsil aga 139 ratturit. Lisaks sõitis lastesõitudel 53 väikest rattasõpra. Aastaga kasvas osalejate arv 22%.

Fixus Sport Marimetsa Kapp põhisõidu pika distantsi võitis Vormsil Caspar Austa TÜASK-st ajaga 01:29:55, põneva tasavärgise sõidu lõpetasid teisest neljandani sama ajaga 01:30:09 järjestuses Joonas Maanurm VeloplusTorq Pro Team-st, Kristo Sepp Redbike/Hiiestik ja Rivo Pajur VeloplusTorq Pro Team-s. Parim naine põhisõidu pikal distantsil oli Tatjana Dobolina Spordipartnerist ajaga 1:41:48. Teise koha naistest sõitis välja Gerda Algre Jalgrattaklubist Paralepa ning kolmandana Kadri Kangur Tervise-sportist.

Põhisõidu lühemal distantsil sõi-

Start! Pilt erakogust

tis pikalt eest ära ning võitis Rait Ärm Porter Racingust ajaga 0:54:25, teine Rando Marten Evendi samuti Porter Racingust ja kolmas Lauri Tamm KJK-st. Parim naine lühemal distantsil oli Kädi Raadla Suusaklubist Sula ajaga 01:01:06.

Korraldajad tänavad PAFi, Vormsi vallavalitsust, Hasartmängumaksu Nõukogu ja Kihnu Veeteed toetuse eest, mis aitas viia läbi kõrgetasemelise rahvaspordi ürituse Vormsi saarel. Eestis jalgratturite foorumis velo.clubber.ee kommenteeris kasutaja Genry rattamaratoni järgmiselt: «Aasta toredaim

sportlik päev. Võistlusest palju meele polegi, elamust pakkus kõik muu niivõrd palju, et võidusõit ise teisejärguline (sellise plaaniga sai ka mindud kohale). Vaidamatult aasta toredaim Eesti sisene üritus seni!»

Tänu Krista Veissonile ja Co-le maitstva hernesupi serveerimise eest kõigile osalejatele ning kiidusõnad ka eelpool mainitud foorumist: «Supp oli jube hea ja nii palju liha hernesupis ma vist polegi kunagi näinud.»

Vormsi rattamaraton sai teoks tänu vabatahtlikele, kelle arv küündis sel aastal pea kolmekümneni.

TEATED

PALJU ÕNNE!

97. sünnipäeval
Oskar Friberg
16. august

87. sünnipäeval
Armilda Hokkonen
7. august

80. sünnipäeval
Helgi Maurer 13. september

79. sünnipäeval
Lembit Targamaa 24. september

78. sünnipäeval
Anne Laht 17. september

70. sünnipäeval
Merike Raitolehto 16. september

65. sünnipäeval
Eha Hänni 4. august
Liia Rosenblad 19. september
Ain Streng 22. september

60. sünnipäeval
Feodor Klimov 5. september

PROJEKTITOETUSTE TAOTLUSVOOR

Taotluste (toetus ürituste ja noorteprojektide korraldamiseks) esitamise tähtaeg on 20. september 2016. Taotlused palun esitada elektrooniliselt aadressil vv@vormsi.ee või aadressil Hullo küla 91301, Vormsi vald, Läänemaa.

MAAKASUTUSTOETUS

Maakasutustoeuste taotlemise viimane kuupäev on 30. september. Maksimise kord ja taotluse blankett on avaldatud valla kodulehel. Täiendav info telefonil 529 6318.

VEAPARANDUS

Siiralt vabandan Elfride Peterselli omaste ja lähedaste ees, et mainisin Elfride õe pensionipõlve pidavat. Miralda on meie seast mõnda aega lahkunud. Suur vabandus. Malle